

Jyväskylän suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestölehti

3/2010

I N S A N N E

Onko humanistilla tulevaisuutta, Mikael Jungner?

3/2010
INSANE

- 03 PÄÄKIRJOITUS
04 TESTIRYHMÄ
08 TUTKIMUSTA SUKUNIMISTÄ
10 SS-REPORTAASI
12 DON QUIJOTE
14 KIRJASTOBINGO
16 JUNGNER: OUTOLINTU
18 JUNGNER: FACEBOOK
20 JUNGNER: MIKAEL
22 SARA AUSTRALIASSA
24 VASTUU JA VAPAUS
26 PUNAKYNÄ
27 KIRJASTON POIKA
28 SYKSY KUVINA
30 KOKKAUSTA DDR:ssä
34 KIELINEUVOJA
36 RUNO&KUVA

HÄMYINEN HEMINGWAY'S s. 10

facebook

HAASTATTELUVÄLINEIDEN AATELIA
s. 18

9. VUOSIKERTA JULKAISIJA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON SUOMEN KIELEN OPISKELIJOI-
DEN AINEJÄRJESTÖ SANE RY. (WWW.SANERY.ORG) PÄÄTOIMITTAJAT PERTTU PURANEN
JA ROOSA RENTOLA TOIMITTAJAT VESA HOLM, HELI HÄMÄLÄINEN, LAURA KANANEN,
JAANA KINNARI, KIRJASTON POIKA, JOHANNA KUJANPÄÄ, EVELIINA LAURILA, SIIRI
LEHTONEN, YÖ ORAVA, SARA OSANEN, HEIDI PAASIKUNNAS, TEPPU SUOMINEN, EMMA
TAKKINEN TAITTO JA KUVANKÄSITTELY PERTTU PURANEN, ROOSA RENTOLA ATK-TUKI
MIKKO TYRVÄINEN PAINOPIIKKA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOPAINO PAINOS 120 KPL

PÄÄKIRJOITUS

ONKO HUMANISTILLA TULEVAISUUTTA?

OSMA-TAPAHTUMA kokosi jälleen valtakunnan fennistit yhteen. Marraskuisen Helsingin sydämessä puhuttiin hauskanpidon ohella vakaviakin: miten suomen lukija työllistyy?

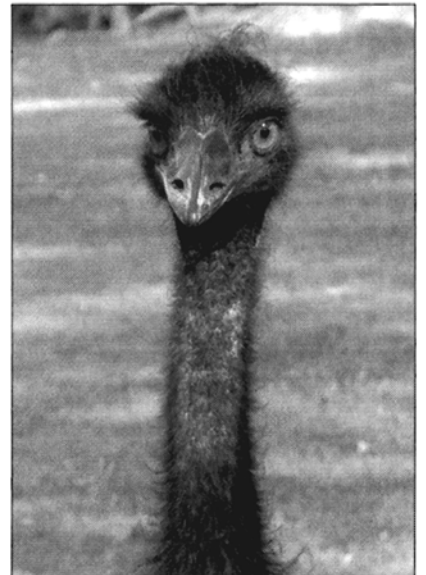
HYVIN TUNTUU työllistyvän, kun ei jää istumaan käsiensä päällä. Sillä mitä teet omalla ajallasi on väliä - jopa enemmän kuin itse tutkinnolla. Kuka tahansa voi suorittaa tutkinnon, mutta kuka tahansa ei voi olla sinä.

KUINKA SIIS erottua joukosta? InSanen päätoimituksen mielestä resepti tähän on outous (just be insane!).

TÄSSÄ LEHDESSÄ käännyimme valtakunnan ykkösoutolinnun puoleen ja esitämme kysymyksiä, joissa ei ole mitään järkeä. Ei liene sen enempää järkeä olla humanisti näinä aikoina, mutta ehkä humanismin ydin on juuri siinä. Kuka tänne on laskelmoimaan tullut?

TARJOAMME NYT poikkeuksellisen oudon ja paksun numeron, sillä tämä lehti on viimeinen tällä kokoonpanolla.

Vihoviimeisen viihdyttäviä lukuhetkiä sekä outoa ja paksua tulevaisuutta InSanelle (ja humanisteille) toivottavat

PÄÄTOIMITTAJAT

PERTTU PURANEN JA ROOSA RENTOLA

SUMMANI HEI! – FENNISTIT

MATEMATIIKAN LUENNOLLA

InSanen testiryhmä päätti lehden teeman mukaisesti tehdä jotain outoa.

Niinpä oudonkarheat fennistimme J, V, S ja P laukkasivat Mattilanniemeen MATA111 Analyysi-kurssin luennolle.

14.09

Luentosaliin valuu matematiikan luki-joita. Valumme coolisti mukana. Jätämme opettajanpöydälle omenan, ettei maailma olisi vain pelkkiä kaavoja. Löydämme istumapaikat sopivan takaa ja sulaudumme muihin tehokkaasti. Yhtäkkiä ahdistaa. Mitä jos opettaja kysyy meiltä jotain? Eikä meillä ole graafisia laskimia mukana. Mitähän kaikkia toimintoja on kännykän laskimessa?

14.10

Opettaja saapuu. Ei huomaa pöydälleen jätettyä omenaa. P kiroaa. Taulu 1 täytty käsitteämättömästä matematiikan kielestä.

14.14

Luentosalin molemmilla seinillä on Riitta Uusitalon taulu. Ratsastaja on jännä. Toisessa lukee 112. Ihan hyvä. Varalta.

14.15

Tavanomaista puheensorinaa. Taululle ilmestyy matemaattisia merkintöjä. Luento alkaa. P haluaa jo kotiin. Viime viikon aihe oli raja-arvot ja lukujonot. Nyt kerrataan sitä. Vaikuttaa vähän siltä, ettei luennoitsija aio kysyä meiltä mitään. J yrittää häiritä meitä raja-arvojen omaksumisessa ja höpöttelee.

14.19

Taulu 2 saavutettu. Hekumallinen ymmärryksen hetki: Mä tajusin mitä se tarkoitti! Mahdottoman ylevä tunne. Olen sisäpiirissä. Luennoitsija tekee ykkösen hassusti. Huomaan, että paikalla on yllättävän paljon tyttöjä.

14.22

Todistaminen alkaa. Taulu 3. Luennoitsija haluaa luoda lämmintä tunnelmaa. Ymmärrän vieläkin, mitä hän puhuu. Matemaatikot ovat hyvännäköisiä. Pojat* ja tytöt. Tyttöjen vessassa nähtiin todistettavasti puuterointitilanne. Minä humanistisaappaisani ja letkeissä kuteissani en sulaudu tyylitietoisten tyyppöiden joukkoon. Höh. Taulu 4.

*] koska $S\mathcal{E} > N(\text{örtit})$

Newton mainittu.

14.34

Taulu 5. P ja S pelaavat ristinollaa ja keräävät paheksuvia katseita. Keskittyminen? Rasti voittaa aina. I tod. $x = \text{voittaja}$. □

14.38

Taulu 6. Kiinnitän huomiota luennoitsijan kieleen. Ilmaus "Jos jotakuta murehdituttaa" oli liikaa. Se kääntyi muotoon "Jos joku murehtii". Täällä ei ollut yhtään teknisiä ongelmia, erikoista! Johtuukohan se siitä, että paikalla on kokenut matemaatikko vai siitä, ettei täällä tarvita videotykkiä? On hienoa, että niinkin kivikautinen opetustapa kuin liitutaululta kopiointi ei ole poissa muodista matemaatikko-piireissä.

14.41

S hajoilee. Ja katselee "söpöjä" matemaatikko-poikia. Pitihän se arvata, että tähän tämä menee.

Ensimmäinen nukkuja bongattu! Edessämme oleva poika lepää poski vasten kaavoja ja lukujonoja. Söpöä. Oho, havahtui hereille. Alkoi heti kirjoittaa muistiinpanoja. Matemaattista verta. Taulu 7.

14.47

Taulu 8. Kiistelemme siitä, kuka nukkuvan pojan kavereista on söpöin. $| (xy+3)^2/S[\text{söpöys}]$

14.48

Hirsipuuta. Ratkaisu: Newton. Saamme pellavapäiseltä pojalta epäilevän katseen. Arvaakohan se?

14.50

"Mikä on äärettömyyteen hajaantumisen määritelmä?" Taidan olla ainoa, joka enää seuraa luentoa.

14.51

Taulu 9. P haluaa pois. $| 666xy \rightarrow O$

14.54

Taulu 10. Keskittyminen herpaantuu. Virke, jossa oli viisi (5) itseisarvosanaa.

15.00

Pidämme tauon! Mitäs peliä tämä on? Matemaatikot jättävät työnsä kiitollisina ja kiitävät ostamaan välipalaa. Luennoitsijalla olisi mahdollisuus napata omena välipalaksi.

15.10

Opettaja pyyhkii taulut. Onpa rentoa ja ergonomista katsottavaa.

$V \rightarrow \infty$

15.13

Edessä olevat söpöt pojat tukiopeuttavat toisiaan: $1/n$ on hyvä suppene-misen muoto. Siihen kannattaa pyrkiä. Kirjoitan äkkiä muistiin; tällä varmaan selviäisi tentistäkin.

15.15

Opetus jatkuu. Mennään uuteen aiheeseen eli raja-arvojen laskusääntöihin. Oikeastaan meitä ei enää kiinnosta. Kaikki luentojen sijaistoiminnotkin on jo käytetty. Taulu 13. "Nyt ihan vaan lasketaan, mikä se raja-arvo on." Mitäs tähän asti on tehty?!

15.17

P ja J nukkuvat.

Miten λ kirjoitetaan? Lambda? Lamda?

15.19

Taulu 14. Turhautumisen aalto. Yleistä supinaa. En muistanut, että limon näin kiva kirjoittaa. Limes. $n \rightarrow \infty$

15.21

Limaisuus on väsyttänyt J:n, joka nukkuu kauniisti. Pojat edessämme syövät Pirkan sandwichiä. J:n käsiin jää painaumat tästä pöydästä.

15.23

Taulu 15. $\lambda = ???$ Miksei kukaan tee tarkentavia kysymyksiä? Kaikki tekevät muistiinpanoja (lue: kopioivat kaiken mitä opettaja kirjoittaa, eihän laskutoimituksista voi tehdä vapaita muistiinpanoja) ja päät nousevat ja laskevat kuin hitaassa joukkomoshauksessa. Hypnotisoivaa. Kuin katselisi vedenalaisten kasvien elämää.

15.27

Taulu 16. Summani hei, summani hei. $| + + +$

15.32

Taulu 17. Luennoitsija ottaa pelottavan otteen tauluviivaimesta. Se onkin karttakeppi.

15.35

Taulu 18. lim lim lim lim lim lim lim lim lim lim lim integraali. Tämä alkaa jo tuntua päässä.

15.38

Muistellemme, miten derivoidaan.

$$3n^2 = 6n \text{ tai } 3x^2 + 2x + 5 = 6x + 2.$$

15.39-15.44

Tauluja täyttyy, silmissä vilisee. V:kin jo haukottelee. Syviä huokauksia.

15.47

Taulu 21. Joku äijä tuli luennolle. Tai siis jonkun kaverinsa seuraksi. Ulkopuolinen niin kuin me! Koen yhteenkuuluvuutta. | $147 + 4 + 1 = 152$

15.49

x:t suppenevat a:han. Täällä tehdään yhtä laskua tunti! Taulu 22. | $1RAL=60$

15.53

Tunnelma alkaa olla mukavan unettava. Yleisö valmistautuu jo lähtöön. Taulu 23. Ja yhtäkkiä se loppuu! Luento on ohi! Vielä muutaman minuutin ajoissa! Taputamme ja viemme omenan mennessämme. Luikerramme ulos kuin käärmeet paratiisista.

Luennoitsijan kirjoitusnopeus:
 $50 \text{ min} + 38 \text{ min} = 88 \text{ minuuttia}$
 taululle kirjoittamista

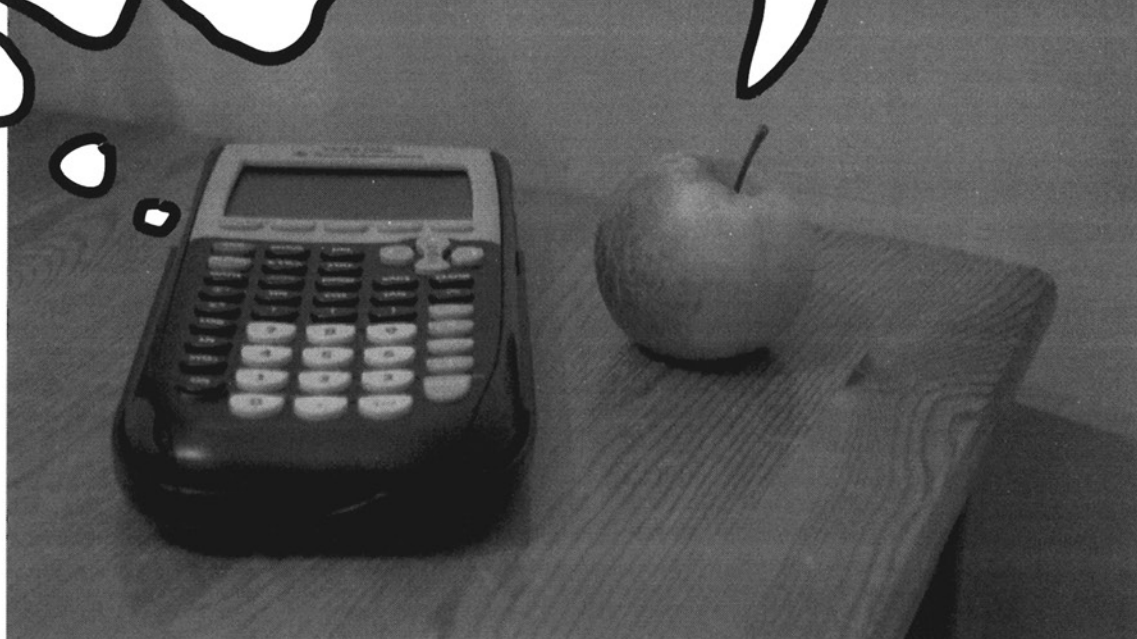
Käytettyjä tauluja yhteensä 23.
 $23 : 88 = 0,261363636... \sim 0,26$

0,26 taulua minuutissa
 yksi taulu neljässä minuutissa
 reilu 15 taulua tunnissa
 376 taulua vuorokaudessa

Päähän jäi tämä: " $\epsilon >$ " ja " $\epsilon <$ ".
 Miksi toinen sydän on rikki? :(Surullista.
 Onneksi keksin kaavan sen korjaamiseen:

Peiliraja-arvoja:

"Jokaiselle ϵ -tapaukselle toimii yksinkertaisesti peilaaminen: $\epsilon \{3 : \epsilon = \epsilon 3$."

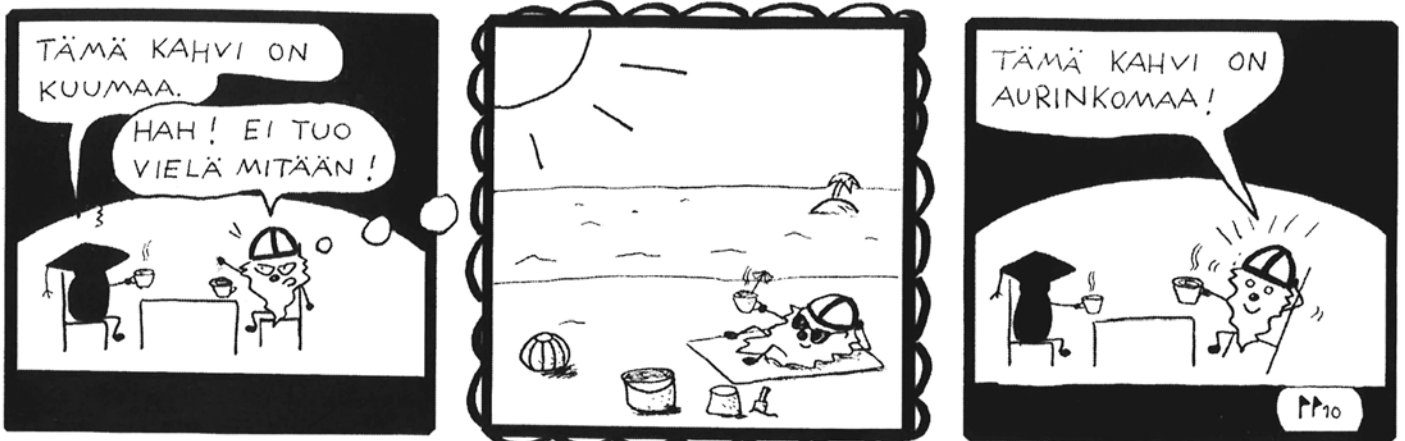
Luennoitsija:

- Kiinteä realisuus --.
- a on aidosti -1:n ja 1:n välissä.
- Jono hajoaa äärettömyyteen.
- Olkoon $\epsilon > 0$ mikä tahansa.
- Mennään vähän mielenkiintoisempaan tilanteeseen: $0 < a < 1$.
- Blaa Blaa.
- "Jos teistä tuntuu, että teitä on huijattu, niin ootte ihan oikeassa. -- Näitä termejä ei pysty hallitsemaan. --."

Fennisti:

- Luennoitsijalla on sukat sandaaleissa.
- Aidosti-sana on yleistynyt poliitikkojen ja kaikkien julkimoiden keskuudessa räjähdysmäisesti. Ehkä luennoitsija haluaa tulla kuuluisaksi?
- Ehkä minäkin hajoan kohta? Vielä on ihan hyvä olo.
- J $\epsilon > 0$ ei ole mikä tahansa!
- $\epsilon >$ oli kyllä kiinnostavampi...
- En jaksa enää kuunnella.
- m kertaa $c = mc!$
- Sain katsekontaktin luennoitsijaan
- HA!

OPISKELIJA IÄNIKUINEN

Tutkimusta sukunimistä

TIETEELLINEN TUTKIMUS JYVÄSKYLÄN YLEISIMMISTÄ SUKUNIMISTÄ JA MITÄ JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON YLIOPISTO-OPISKELIJAT KÄSITTÄVÄT NIIDEN OLEVAN.

1. Johdanto

Sukunimet ovat niitä nimiä, jotka tulevat etunimien jälkeen (Wikipedia). Sukunimi on tärkeä, jotta voidaan erottaa ihmiset toisistaan, niinpä se on Suomessa ollut pakollinen 1920-luvulta saakka (Even ruotsinesitelmä). Kehittyneimmissä maissa jo aikaisemmin (mututuntuma).

Kiinnostuimme sukunimitutkimuksesta, koska aihe tuntui omakohtaiselta – meillä molemmilla on sukunimi. Epäilimme myös, että tässä laajuudessa vastaavaa tutkimusta ei ole aikaisemmin tehty.

Tutkimuksemme pohjana on Helsingin sanomien Kuukausiliitteen Väestörekisterikeskuksen tietojen pohjalta tekemä tilasto Yleisimmät sukunimet kunnittain (15.6.2010) ja siitä Jyväskylän osuus. Tutkimme yliopisto-opiskelijoiden käsityksiä siitä, mitkä he arvelevat olevan Jyväskylän kolme yleisintä sukunimeä ja sitä, osuivatko vastaukset oikeaan. Teimme kyselytutkimuksen, koska ajattelimme, että jokaisella on aiheesta jotakin sanottavaa. Koska mielestämme Jyväskylän yliopiston fiksuimmat opiskelijat käyvät Ilokivessä Lozzin sijaan, päätimme kerätä aineistomme Ilokiven edestä. Aineistomme on laaja, se käsittää yhdeksän opiskelijan ja yhden ei-opiskelijan vastaukset.

2. Tietoa tilastosta

Kuukausiliitteen tilaston mukaan Jyväskylän kolme yleisintä sukunimeä ovat Nieminen (986 kappaletta), Mäkinen (763 kappaletta) ja Hämäläinen (761 kappaletta). Täytyy kuitenkin muistaa, että tilanne elää (ja kuolee) koko ajan.

Suomen yleisimmät sukunimet Korhonen ja Virtanen ovat Jyväskylässä vasta sijoilla kuusi ja kaksitoista. Muuten tämän tyyppiset nen-loppuiset sukunimet jyräävät Jyväskylässä. Valon kaupungin 30 yleisintä sukunimeä loppuvat nen-johtimeen. Mielestämme tämä on varsin tylsää ja asialle pitäisi tehdä jotakin.

3. Kyselystä ja vastauksista

3.1.

Moniulotteinen kyselymme käsitti seuraavat kysymykset:

1. Onko sulla hetki aikaa?
2. Mikä on sun pääaine?
3. Jos sun pitäisi veikata, niin mitkä sä luulisit, että on Jyväskylän kolme yleisintä sukunimeä?

Seuraavissa alaluvuissa käsittelemme kysymyksiin saamiamme vastauksia.

3.1.1.

Kymmenen ihmistä vastasi myöntävästi ensimmäiseen kysymykseen. Tästä voimme tehdä päätelmän, että heillä ei ollut kovin kiire.

3.1.2.

Kyselymme vastasi kuusi naista ja neljä miestä. Heistä neljä opiskeli pääaineenaan suomea, mutta jostakin ennalta arvaamattomasta syystä fennitit eivät tienneet Jyväskylän sukunimistä yhtään sen enempää kuin muutkaan. Kaksi vastanneista opiskeli liikuntaa. Valtio-oppia, historiaa ja ruotsia edusti kutakin yksi opiskelija.

3.1.2.1.

Ai niin, eikä yksi opiskellut mitään.

3.1.3.

Kyselyyn osallistuneiden mielestä Jyväskylä on täynnä Virtasia ja Korhosia, mikä osoittaa, että opiskelijat (ja ei-opiskelija) yleistävät viisaasti – joskin virheellisesti – koko maan tilanteen Jyväskylään. Toiseksi yleisin sukunimi Mäkinen sai kolme mainintaa ja Hämäläinen yhden, mutta yleisin sukunimi Nieminen jäi ilman mainintoja. (Koska tulosten kirjoittaminen on äärimmäisen tylsää, katso loput tulokset taulukosta.)

4. Loogisia ja analysoituja päätelmiä kyselyn vastauksista

Top3-listan nimistä Mäkinen oli ainut, joka sai kyselyssämme useampia mainintoja. Tämä poikkeama kiinnitti huomiomme ja päätimme rajata tutkimuksemme siihen. Kielitoimiston sanakirjan mukaan mäki on ympäristöstään koholla oleva maastonkohta ja mäkinen on paikka, jossa on paljon mäkiä. Mäkisyysuhan tunnetusti sopii Jyväskylän identiteettiin, joten on sinänsä hyvin odotuksenmukaista, että tämä sukunimi mainittiin useasti.

Toisaalta voisi ajatella myös, että jyvaskyläläisen ralliautoilija Tommi Mäkisen tunnettuus Jyväskylän seudulla on melko

todennäköisesti vaikuttanut tuloksiin. Tommi Mäkinen on voittanut maailmanmestaruuden neljästi ja Jyväskylän rallin viisi kertaa. (Wikipedia)

5. Loppuluku

Tutkimuksemme oli tyhjentävä, emmekä näe syytä tehdä vastaavaa tutkimusta seuraavaan 200 vuoteen.

6. Lähteet

Helsingin sanomien Kuukausiliitteen tilasto <http://www2.hs.fi/extrat/kuukausiliite/sukunimet/yleisimmat_sukunimet_kunnittain.pdf> (Luettu 07.11.2010)

Wikipedia (Luettu silloin tällöin)

Kielitoimiston sanakirja

Even ruotsinesitelmä

Mututuntuma

Kyselyn tulokset	
Sukunimi	Mainintoja
Virtanen	7
Korhonen	6
Mäkinen	3
Järvinen	2
Salminen	2
Honkanen	1
Hämäläinen	1
Ikola	1
Kosonen	1
Laaksonen	1
Lahtinen	1
Laine	1
Lehtinen	1
Rantala	1
Turunen	1
Yhteensä	30

SS-REPORTAASI

19.01

Astun sisään hämyiseen, tummanpuhuvaan kapakkaan. Olen paikalla ensimmäisenä, ennen SS-seurueen jäseniä, ja odottaessani oluttani tiskillä ohjaan osan saapuvista takaosan hämärään.

19.08

Talvikausi on selvästi aluillaan, sillä pöytiin kahveja ja kaakakoita kantava tarjoilija viipyy tarjottimien matkalla kovin pitkään. Lopulta, kahden eioon jälkeen saan puuttuvan toimittajan työkaluni ja siirryn itsekin takaosaan. SS-seurueesta, akateemisen var-

tin ollessa yhä kesken, on vasta paikalla muutama.

19.31

Alun pakollisten seurustelujen ja tilausten jälkeen hoidetaan illan kenties eniten muodollinen osuus: vt. isännätär saa vallan kuvajaisena siirtyvän hatun päähänsä. Illan rituaalinomaisen pelin valinta alkaa.

19.54

Afrikan tähti on löydetty Tripolisista, ja allekirjoittanut on kerännyt tarpeeksi rahaa lentääkseen

maailman ympäri. Ikävä kyllä pelilauta ei sellaisia lentoreittejä tue.

20.32

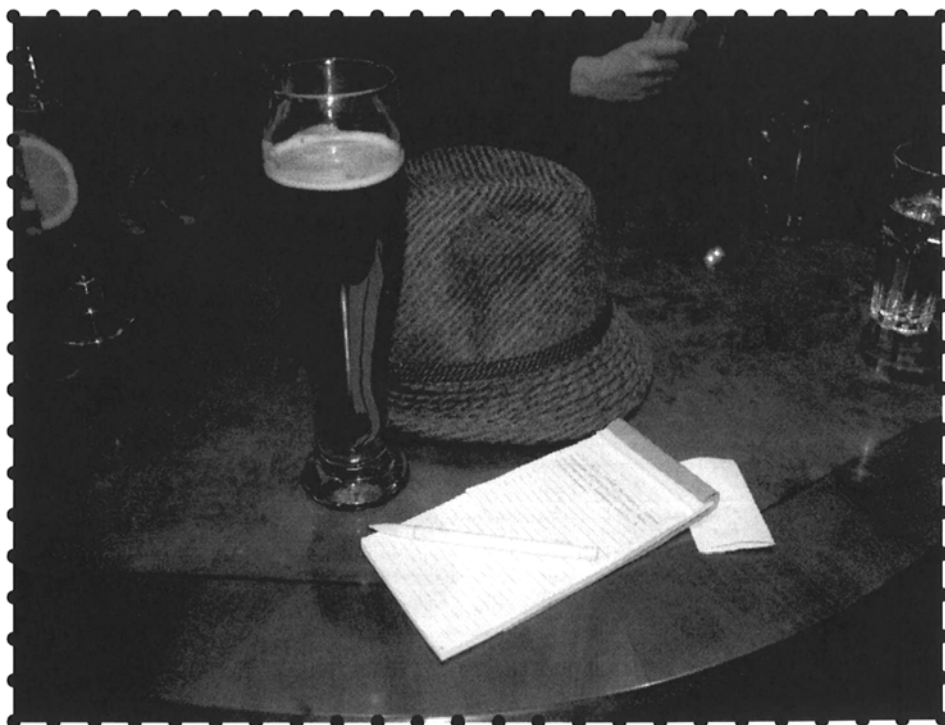
"Se, joka on kaikkien pomo." "Tykkää tappaa ihmisiä. Salaa." "Sellainen pyöreä juttu mitä heitelään sellaiseen renkaaseen." "Kirjassa on näitä, niitä käännelään." "Joku voittaa aina, sillä on tällainen." SS-seurue puhuu selvästi jonkinlaista sisäistä salakieltä, joka on ryhmän jäsenten välillä tunnettu. Myös kuorossa määkiminen tältä omituiselta joukolta onnistuu.

21.47

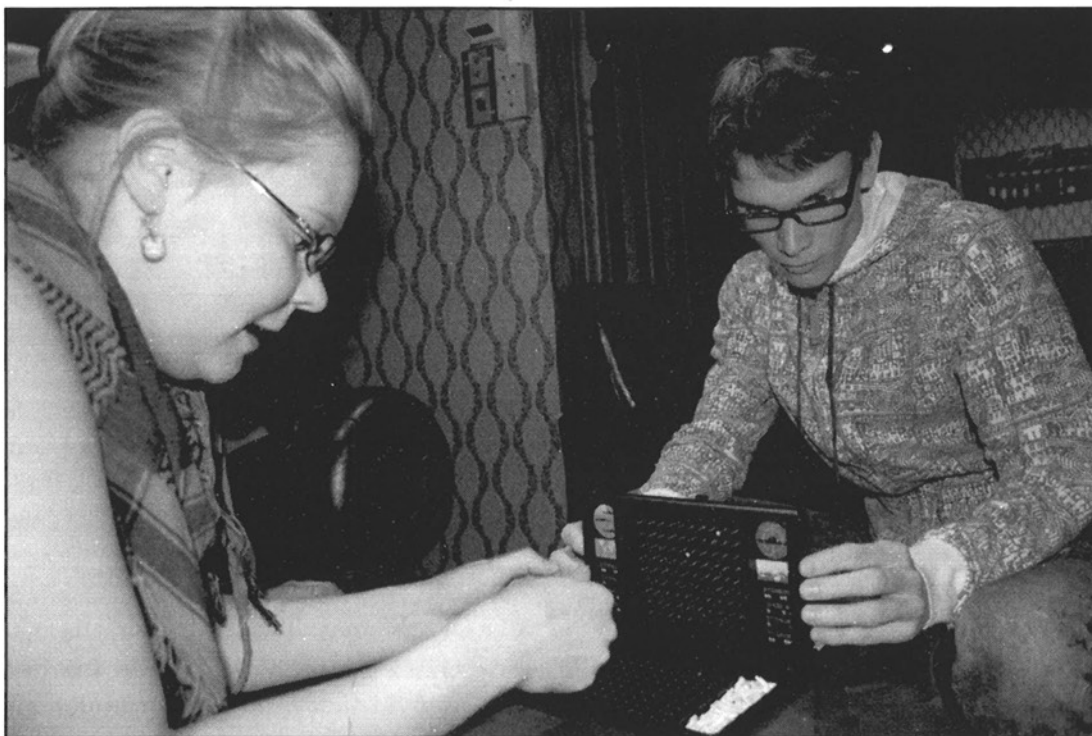
Laivanupotus jää haaveeksi, sillä laivat purjehtivat kovin huonosti pystysuoraan ja taisto joudutaan keskeyttämään.

22.42

Istun sohvan nurkassa miekka suussa ja kirjoitan "muistiinpanoja". Ss-seurue on selvästi hyväksynyt minut jäsenekseen, eikä epäile tällä hetkellä tekojani. Toivon vain, että juttuni ehtii painoon ennen kuin soluttautumiseni paljastuu. Luulen, että pian on aika poistua kotiin, ennen kuin teen jotain, joka paljastaa kuulumattomuuteni.

Toimittajan työvälineet

Sanen vt. isännätär ja toinen päätoimittajista eivät ikävä kyllä saaneet laivoja purjehtimaan pystysuoraan.

SS?

Sanesunnuntai (joskus lyhennetty SS) on sanen kulttuurivastaavien vastuulla oleva epävirallinen ainejärjestötapaaminen, jonka paikaksi on vakiintunut Bar Hemingways. Ensimmäinen sanesunnuntai järjestettiin 24.1.2010, ja sitä on järjestetty siitä eteenpäin joka toinen sunnuntai.

Sanesunnuntain tarkoitus oli sitä perustettaessa - ja on yhä - luoda valoa ja toimintaa muuten helposti niin tylsiin ja synkkiin opiskelijan sunnuntai-iltoihin. Sanesunnuntaihin voi siis tulla ihan vain juttelemaan tai istumaan iltaa sanelaisten kanssa, mutta hiljalleen perinteeksi on muodostunut lautapeliä pelaaminen ja muu oheistoiminta illan aikana. Sanesunnuntait alkavat aina seitsemältä ja jatkuvat siitä eteenpäin. Mikään ohjelma ei ole pakollista, mutta mitä vain (lakien ja baarin mahdollisuuksien puitteissa) saa sanesunnuntaissa tehdä.

Reportaasi on virheellinen, sillä Bar Hemingways ei ole hämyinen ja tummanpuhuva kapakka, kuten teksti antaa ymmärtää, vaan melko hyvin valaistu ja lapsiystävällinen paikka, kuten reportaasin kirjoittamisen aikana viereisessä pöydässä notkuva lapsijoukkue ilmentää. (toim. huom.)

Don Quijote ja opiskelijan tuulimyllyt

Tapahtui sellaista, että opintojeni toisen vuoden jälkeisenä kesänä, kirjatenttejä kamppaillessani, törmäsin Populaarikulttuurintenttiin ja sen kanssa ryhdyin taistoon. Vain muutaman tunnin kuluttua olin voitokas ja ajattelin, että tietä tästä suorituksesta kiirisi nopeasti kaikkiin maan ääriin ja saisin tästä suorituksesta kultaa ja opintopisteitä enemmän kuin aikaa on vierähtänyt kauaakaan. Kovasti olin siis kuin päähän kartalla nuijittu, kun puiden lehdet alkoivat jo vaihtaa värisävyään ja gha opintopisteideni olivat minun saavuttamattomissani.

Lopulta kävi epä tietoisuus siitä, mitä suoritteilleni oli käynyt, täysin sihtämättömäksi, ja valjastin uskollisen - joskin toisinaan vikurin ja ilkeämielisen - ratsuni Webmailin ja lähetin ritarillisen kohteliaan kysymyksen hänelle, ken oli näiden opintopisteiden vartija.

Kävipä kuitenkin niin, ettei tämäkään väesti tavoittanut pisteitäni, saati aiheuttanut mitään liikkhdintää, joka olisi minulle asti kuulunut. Valjastin siis uudestaan uljaan ratsuni, ja otin tällä kertaa yhteyden uskolliseen opiskelijan assekkantajaan Sancho Panzaan, joka myös opintosihteerinä tunne-

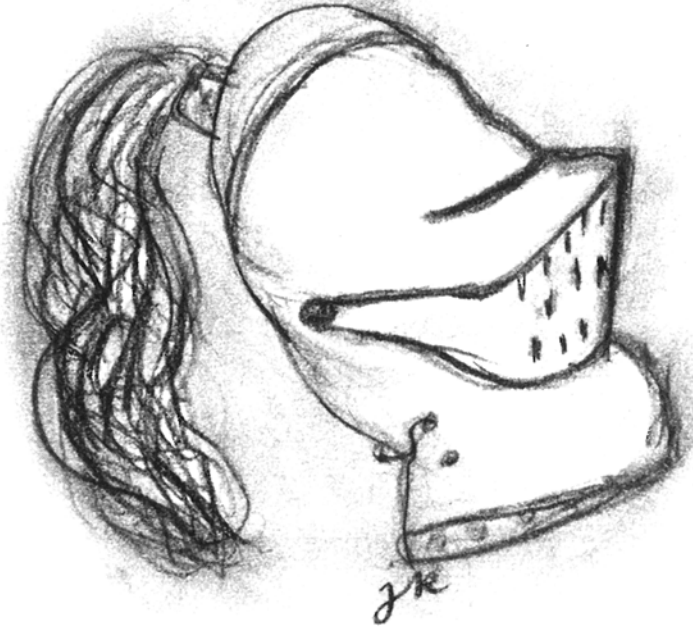
taan. Sanchon kera löysimme joukkoomme vielä yhden uskollisen apurin, Opus-järjestön - joka taistelee julmuutta ja epäjärjestyttä vastaan kaikkialla, missä siihen törmää - kopovastaavan. Näin me kolme, minä lähinnä avustajan roolissa, lähdimme jälleen tätä teillä tietymättömillä olevaa tuulimyllyä vastaan.

Kilpikonnapuolustus, joka nykyään sähköisessä muodossa lähetetään, koettiin aluksi riittäväksi rynnäköksi linnoitusta vastaan. Aikaa vierähti jälleen tovi ja toinen, eikä puolustus tuntunut tchoavan. Oli siis aika vaihtaa hyökkäyskannalle, ja jälleen uskollisen ratsuni avustuksella

kokoontuimme pitämään neuvoa siitä, mitä asialle nyt tulisi tehdä. Lopulta neuvomme päättyi, sillä kadoksissa ollut pisteitä vartioiva tuulimylly saapui näkyville, ja ilmoitti pisteiden kenties olevan saatavissa, mikäli hän vain löytäisi maininnan tästä suorituksesta, jonka olin julmassa taistossani lähes puoli vuoden kiertoa sitten ansainnut. Nyt odotan innolla pisteiden saapumista, mutta jos gha jäävät tiedot teoistani uupumaan, joudun suuntaamaan ratsuni seuraavaksi tiedekunnan dekaanin suuntaan, sillä olen kuullut, että hän voi minua asiassani lopulta auttaa, kun kaikki muu pgtää.

MITÄ OPISKELIJA VOI TEHDÄ, KUN OPINTOSUORITTEITA EI MÄÄRÄAIKAAN MENNESSÄ KUULU?

ENSIMMÄISEKSI KANNATTAA ottaa yhteyttä tentaattoriin tai kurssin pitäjään ja tiedustella, mitä suoritteille on käynyt.

MIKÄLI TÄMÄ ei auta, on seuraava avunantaja Ylioppilaskunnan korkeakoulupoliittinen- eli koposihteeri. Koposihteeri lähettää tentaattorille niin sanotun kilpikonnapuolustuksen (nimi tulee ennen vanhaan käytetystä, kilpikonnalla varustellusta postikortista) jolla hän muistuttaa tentaattoria tämän velvollisuuksista sekä opiskelijan oikeuksista. Yleensä viimeistään tämä riittää, ja suoritukset ilmestyvät opintorekisteriin.

MIKÄLI KUITENKIN käy niin, että kilpikonnapuolustuskaan ei auta, on seuraava porras tiedekunnan kanslia ja sen jälkeen dekaani. Yleensä tässä vaiheessa koposihteeri tulee kuitenkin opiskelijan apuun, eikä opintopisteitään tarvitse siis taistella yksin. Poikkeustapauksia lukuunottamatta tällaiseen tilanteeseen ei koskaan edes jouduta.

TERVETULOA OLOHUONEESEEN, TARJOLLA VIIHTYISÄ YMPÄRISTÖ, MUKAVIA IHMISIÄ, LAAJA TUOTEVALIKOIMA, PIKKUPURTAVAA, PELEJÄ: BILIS, SHUFFLEBOARD JA LUKUISIA LAUTAPELEJÄ!

KAUPPAKATU 32
PUH. (014) 614 706

KIRJASTOBINGO

KIRJASTO 1) vars. pölyisten kirjahyllyrivien täyttämä hyssyisenhiljainen ja tunkkainen huone, jossa silmälasipäiset kirjastovirkailijat asettelevat niteitä hyllyihin ja silmälasipäiset lainaajat ottavat niitä pois samalla kun ahkerimmat opiskelijat yrittävät takoa joidenkin niteiden sisältämää tekstiainesta päähänsä ansaiten siten toimeentulonsa, vaikka suihkivaa ääntä pitäviin ulkoiluhousuihin pukeutuneet kanssaeläjät yrittävät liikunnallaan häiritä näitä toimintoja parhaansa mukaan; 2) ark. kirjaston kahvila, Café Libri, myös: Kihviö (ylät.); edellistä eläväisempi tila, jossa pölyiset humanistit ja joskus myös muut istuvat mustavalkoisten pöytien ja tuolien täyttämässä reipasäänisessä ja vetoisassa ympäristössä, jossa silmälasipäiset opiskelijat viidennen kupin kahvia ja asettelevat käytetyt lautasliinansa biojäteastiaan ja valkopukuiset kahvilahenkilökunnan jäsenet keräävät astiat pois pöydistä samalla kun ahkerimmat opiskelijat yrittävät takoa joidenkin niteiden sisältämää tekstiainesta päähänsä ansaiten siten toimeentulonsa, vaikka osa muista läsnäolijoista uskoo olevansa täysiä tyhjäntoimittajia ja osalla on niin hauskaa, että kaikki muutkin saavat kuulla sen; opiskelupaikka; akateemisten henkilöiden oleskelu- ja kohtausta paikka.

TEE NÄIN (myös kahvi siten käy):

1. Mene kirjastoon, kirjastolle tai lokaatioymmärryksi mukaan kirjaston kahvilaan.
2. Katsele ja kuuntele. Rastita havaintosi bingoruudukosta.
3. Kun rasteja karttuu viisi kappaletta peräkkäin pystyyn, vaakaan tai vinoon, huuda "bingo!" ja nauti vielä yksi santsikupillinen.

OPISKELIJA IÄNIKUINEN

<p>TENTTI</p>	<p>"Onko teillä jokin kokous menossa?"</p>	<p><i>Kandidaatti Vahvanen</i></p>	<p>"Oletko jo käynyt syömässä?"</p>	<p><i>Kaikki tietokoneet varattuina vartin ajan</i></p>
	<p><i>Todella kovaääninen naurunremakka</i></p>	<p>"Eipä tietenkään ollut sitä kirjaa."</p>	<p><i>Yksinäinen shakkimies</i></p>	<p>AINO SALLINEN</p>
<p>"Mitä me oikeastaan ollaan tekemässä?"</p>	<p>"Ajattelin ottaa kandin/maisterin paperit ulos ennen joulua/kesää."</p>	<p>PERJANTAI</p>	<p><i>Henkilökunnan pöydät tyhjinä kahvilan ollessa muuten täynnä</i></p>	
<p>"Tunnetteko te jo toisenne?"</p>	<p>YTHS</p>	<p><i>Perinteisen puhelimen pirinältä kuulostava soittoääni</i></p>	<p>"Anteeksi, mä unohdin!"</p>	<p><i>Vaihto-opiskelijaseurue</i></p>
<p><i>Oviporttien hälytysääni</i></p>	<p><i>Perttu Puranen</i></p>	<p>"Palataanko takaisin ryhmätyön aiheeseen?"</p>	<p>VALMISTUMINEN</p>	<p>"Jos mä hakisin vielä toisen kupin kahvia/teetä."</p>

Mikael Jungner: Outolintu

(2010, Helsinki-kirjat Oy)

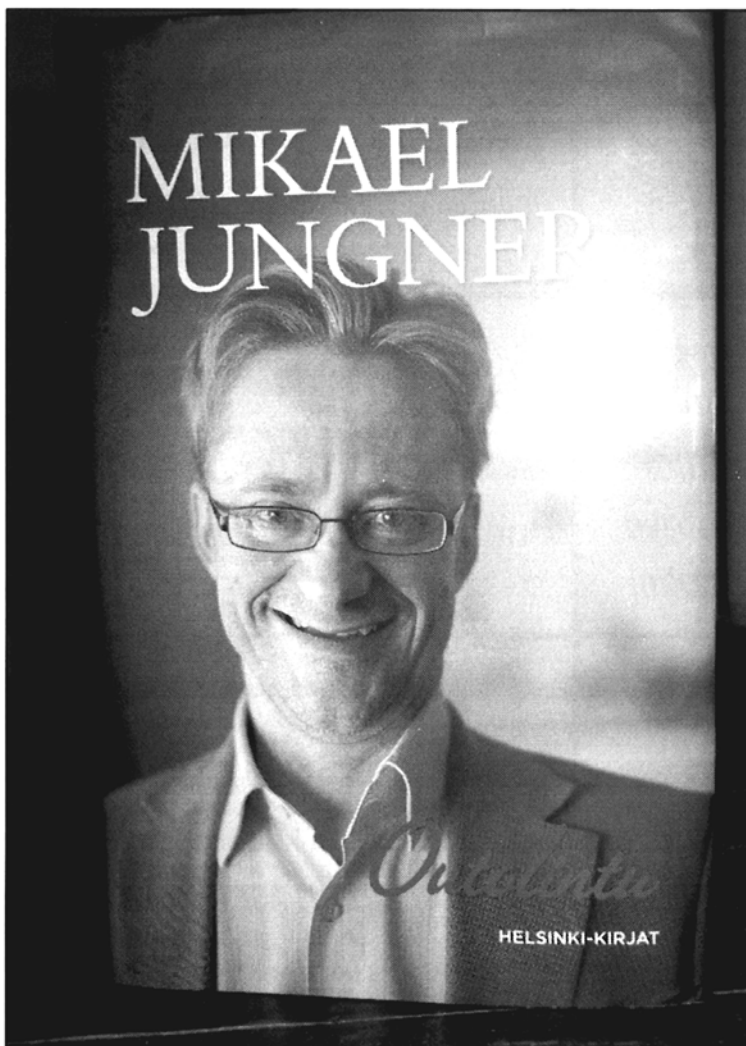
MIKAEL JUNGNER on henkilö josta kaikki tietävät jotain. Ja jos ei tiedä vielä kaikkea tietämisen arvoista, nyt Jungnerilta on ilmestynyt ensyklopedia, jonka lukemalla viimeisetkin aukot yleissivistyksessä saa täytettyä. Kirjan (vaiko ehkä miehen itsensä?) nimi on Outolintu, ja se oli niin hauska, että pääpöllöt halusivat sen tämän InSanen teemaksi. Mutta onko mies todella Outolintu?

TÄLLÄ HAAVAA Jungner on SDP:n puoluesihteerin, selvinnyt syövästä ja Ylestä, kauniin vaimon aviomies ja yhden lapsen isä. Esipuheessa hän avaa sitä, miksi päätyi kirjoittamaan eräänlaisen muistelmateoksen jo nelikymppisenä, vaikka elä-

mähän on siinä vaiheessa vielä pahasti kesken. Jungner vakuuttelee, että muut ovat nähneet hänen elämänsä sarjana sankaritekoja, mutta hän itse haluaa erottaa sen, kuinka on elämänsä elänyt ja mitä hän elämästä ajattelee. Kirjassaan hänellä on vaihtelevasti toisaalta filosofiaa ja toisaalta actionia ja tapahtumien kuvailua, mutta hän on jakanut ne sopivasti lukuihin niin, että ylikin saa hyppiä, jos kaikki ei kiinnosta. Vaikka rehellisyydestä saa usein maksaa kovan hinnan, ja julkisuuden henkilölle totuudessa pysyminen voi olla vahingollista ja jopa kiellettyä, Jungner peräänkuuluttaa aitoutta. "Sovinnaisuus syö kirjoittelulta merkityksen ja johtaa jonninjoutavaan sanavirtaan." Tällä asenteella kelpaa siis jatkaa kohti Outolinnun lentoa ja kirjan ensimmäistä lukua, joita on kaiken kaikkiaan 35.

JUNGNERIN KIRJOITUSTYYLI vakuuttaa alusta asti niin hyvin, että iskee melkein epäily, onko hän todella itse kirjoittanut kirjan. Hänen tyyliinsä pysyy kasassa ja lisäksi teksti on juoheaa ja kuljettaa lukijaa aiheesta ja elämänvaiheesta toiseen. Jungner on valinnut paljon mielenkiintoisia sattumuksia sekä isoista että pienistä ympyröistä elämänsä varrelta. Kirjasta selviää, minkälaisissa kesätöissä Jungner on ollut (esimerkiksi vankilamielisairaalassa), minkälainen prosessi oli hänen erottamisensa Ylestä (kun häämatkaltakaan ei saanut tulla kotiin rauhassa) ja mitä lääkäri sanoi hänelle kertoessaan eturauhassyövästä (lopulta niitä munia ei kuitenkaan leikattu). Jungner kertoo asioista hyvin seikkaperäisesti mainiten tarkkaan vuosiluvut ja tapahtumiin liittyvät ihmiset, vaikka entisiä tyttöystäviänsä hän ei ole sentään identifioinut.

JUNGNERIN TAPAA rakentaa kirja kokonaisuudeksi, joka sisältää sekä vivahteikkaita tapahtumia että filosofista pohdintaa ja elämän tarkoituksen löytämistä, ei voi kuin ihaila. Teksti on sujuvaa ja itseironialla höystetty sisältö on saatu kuulostamaan mielenkiin-

toiselta, vaikka kysymys olisi pikku-Mikaelin epäonnistuneesta kirjaprojektista joskus muinaisina kouluaikoina. Eikä Jungner kuitenkaan ole kuka tahansa Mikael. Hän on rakentanut pitkään ja hartaasti uraa politiikassa aina yliopistovuosistaan lähtien, joten minkään sortin noviisi hän ei tuolla alalla tai julkisuudessa ole. Hänen rehellisenoloinen avautumisensa asioista, joista tavallisesti luetaan toimittajien tuottamien tekstien kautta, avaa näkökulmia niihin yhteiskunnan portaisiin, joista kansa liian harvoin saa mitään konkreettista tietoa irti. On hauskaa, että edes Jungner uhrautuu ja kirjoittaa lähimenneisyyteen ulottuvan kirjan, josta lukija saa jotain irti. Ja tuskinpa se

on millään lailla harkitsematonta. Jungnerhan tykkää heittäytyä rennosti epätoivoon.

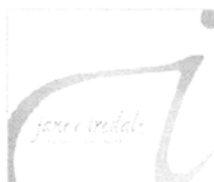
JOS POLITIIKKA ja yhteiskunnalliset aiheet eivät kiinnosta, kirjaa voi lukea elämäntarinana. Onhan se myös tarina miehestä, jolle annettiin kuolemantuomio, mutta joka löysi sen sijaan elämänsä naisen. Minkä näkökulman ikinä valitseekin, Outolintu on kelpo lukukokemus. Malja Jungnerille, onhan tulevaisuus humanistien, isosti!

Kauniina arkeen ja juhlaan!

- Parturi-kampaamopalvelut
- Kosmetologipalvelut
- Uutuutena ripsien pidennykset

Opiskelija-alennus -15%
kampaamopalveluista

Varaa aika netissä:
www.peicco.fi ja
www.lumicci.fi

PAUL MITCHELL

Hiuspalvelu
Peicco.

TIGI

Kauneushoitola
Lumicci

Voionmaankatu 26, Jyväskylä, puh. 050 581 6660

What's on your mind?

Mikael Jungner

19:19

Mikä on Mikael Jungnerin suhde pilkunviilaukseen?

19:19

kieli on elävä instrumentti, sitä saa ja pitää viilailla

19:20

tulevaisuudessa tarvitaan enemmän heinäsiirkoja kuin muurahaisia. tämä on lohdullinen ajatus. tarkoittaako tämä sitä, että humanisteillakin on tulevaisuus? vai peräti: tulevaisuus on humanistien?

19:21

Joo, tulevaisuus on humanistien. Isosti

19:21

jes
Jos Mikael Jungner aloittaisi opintonsa nyt, mikä olisi pääaine ja miksi?

19:22

sosiaalipsykologia. sieltä löytyy vastaus niin käytettävyyden sisimmäiseen olemukseen kuin sosiaalisen median saloihin

19:23

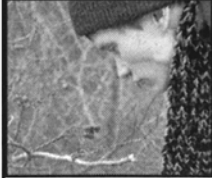
ok. sitten opiskelija-arjen syövereihin: Jos syö pelkkää makaronia ja viimeisenä yhden lihapullan, on olo kuin lihapulla-spagettiaterian jälkeen. Onko näitä vinkkejä lisää?

Mikael Jungner

19:24

jos menee nukkumaan tupakantumppien kanssa, tuntuu aamulla kuin olisi ollut edellisiltana juhlimassa

19:24

täydellistä.

Kenen patsas pitäisi tervata seuraavaksi?

(InSanen toimituskunta on jo valmiina tervan ja höyhenien kanssa)

19:25

minun. tosin ensin minun olisi saatava aikaiseksi jotain patsaan arvoista

19:25

heh

Mummolleni digiboksi ei ole "digiboksi" vaan "jungneri".

Mikä laite on seuraava jungneri ja mitä sillä tehdään?

19:26

iPad, johon ihmisillä olisi varaa ja josta löytyy flash-tuki. sillä ollaan yhtä universumin kanssa

19:27

Sitten: Rento heittäytyminen epätoivoon. Voiko tätä oppia?

(olemme kyllä koettaneet harjoitella tätä tämän haastattelun saamisen kanssa :)

19:27

joo, voi oppia. lopettaa varomasta ja pelkäämästä maailmaa ja kun törmää siihen, mitä olisi pitänyt varoa ja pelätä, ottaa rennosti

19:31

Lähetä terveisiä InSanen lukijoille ja sisällytä siihen sana "rakkaus"

19:32

Elämän tarkoituksella on jotain tekemistä rakkauden kanssa. Jos joku InSanen lukija keksii mitä, minä ja 7 mijardia muuta fanittaisimme kovasti

"TULEVAISUUS ON HUMANISTIEN. ISOSTI."

- MIKAEL JUNGNER

Kiivi vai Outolintu?

- Sara Australiassa

KAHDEN VUODEN suomen opiskelun jälkeen päätin, että oli aika toteuttaa kymmenen vuoden takainen haave ja lähteä Australiaan. Ajoituskin oli kohdallaan: opinnoissa oli edetty siihen pisteeseen, että olisi ollut aika ryhtyä ajattelemaan kandintyötä, ja sitähän oli päästävä pakoon! Siispä syyskuussa 2010 istuin (vain!) 11 kiloa painavan rinkani päällä Helsingin Vantaalla lähtöselvitysjonossa. Opiskelijaelämään olennaisesti kuuluvien bilevaatteiden ja korkkareiden sijaan rinkaani päätyi kasa vanhoja repaleisia farkkuja, taskulamppu, puukko, makuupussi ja työviisumi.

Viimeisenä mainitun olin hankkinut jo kuukausia ennen matkaan lähtöä.

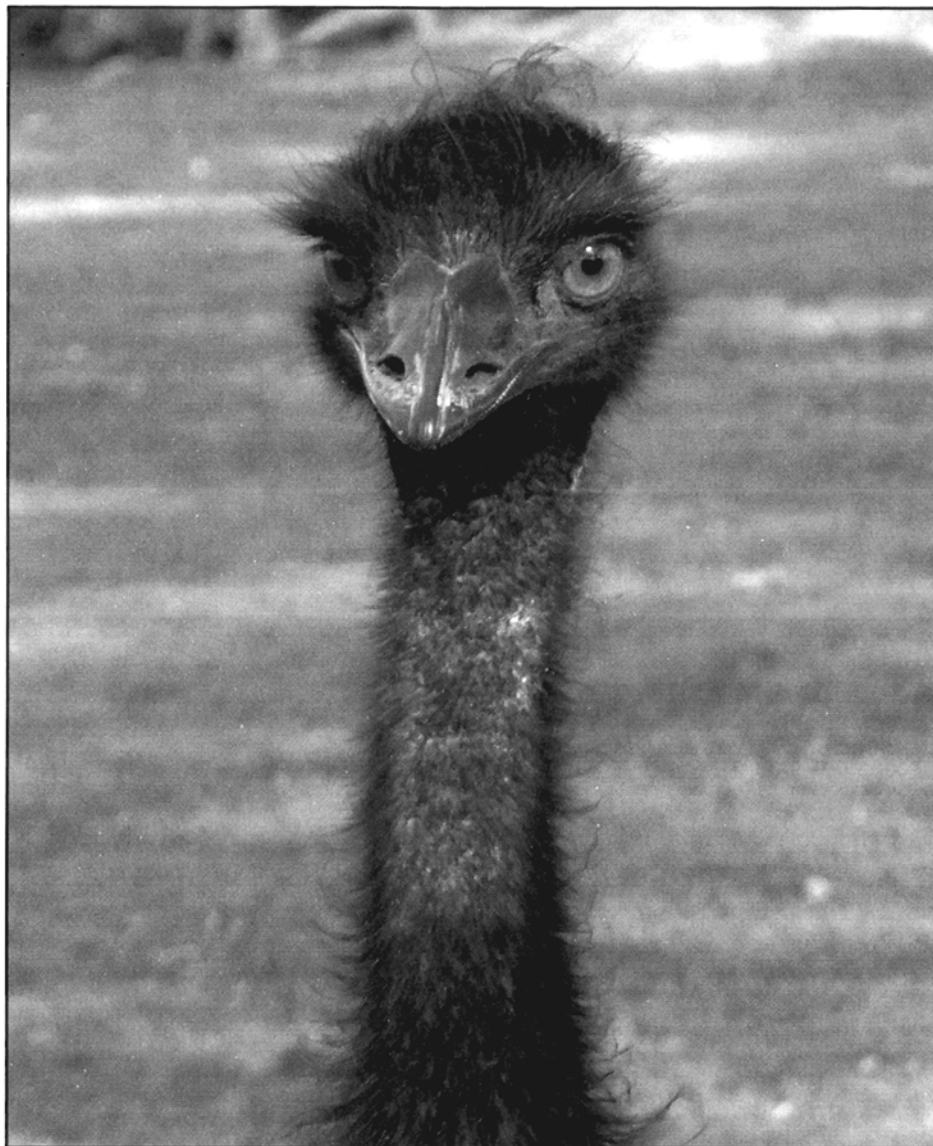
AUSTRALIAAN SAAVUTTUANI osallistuin viikon kestävään OutbackRanch-koulutukseen, joka perehdytti farmitöihin. Siinä ajassa mönkijöillä ja moottoripyörillä ajaminen tuli tutuksi siinä missä karjanajo, lehmien sairaudet ja aitausten rakentaminenkin. Ratsastusta tietenkään unohtamatta. En laskenut viikon aikana kertyneitä mustelmia ja haavoja. Osa kaatuili moottoripyörien kanssa, mutta pahemmilta onnettomuuksilta vältyttiin. Koulutuksen päätteeksi sain

työtarjoituksen, ja siitä lähtien olen ollut farmilla Victorian osavaltiossa, Nullawarre-nimisessä kylässä (ei muuten löydy helposti kartalta...) Ympäristö: laidunmaata, maalaismaisemaa, lemmiä, hevosia, aitauksia... Vaatetus: mutaiset saappaat jaloissa, sieltä täältä ratkenneet farkut, ruutupaita. Missio: aja karja laitumelle ja toiselle, rakenna aitaus, aja ikivanhaa vm. -61 Fordia. Internetyhteys toimii satunnaisesti ja on äärimmäisen kallis. Puhelimessa on kenttää joskus.

OPISKELUJA OLEN onnistunut

välttämään, mutta aamuerätyksistä en päässyt eroon - päinvastoin, ne aikaistuivat, sillä työaamuina herätys on armottomasti kello 4.45. Enkä tosiaan muista, milloin olisin viimeksi ennen tänne tuloani mennyt nukkumaan klo 21 aikaan joka ilta. Onneksi on myös niitä vapaapäiviä, jolloin suuntaan yleensä toisen työntekijän kanssa rannalle tai lähimpään kylään. Joskus työpäivät ovat rankkoja, varsinkin nyt viime viikonloppuna, kun oli heinätöiden aika (ajoin traktorilla heinäpaaleja enkä edes halua laskea tunneissa, kuinka kauan siellä kopissa tuli istuttua), mutta yleensä meillä on melko rentoa ja pitkät ruokatauot. Sairaalassa kävin pyörähtämässä kolmen vuorokauden ajan kovan influenssan takia, mutta muuten täälläkin olen onnistunut välttämään onnettomuuksilta. Tapahtumarikasta tämä farmielämä on - milloin on jahdattu sonnia pitkin kylän keskustaa sen hypättyä pois kuljetusauton kyydistä ja milloin aitausten portit ovat jääneet auki ja lehmät juoksennelleet jossain aivan muualla kuin missä pitäisi... Enimmäkseen kaikki on sujunut hyvin ja ennen kaikkea olen oppinut sellaisia taitoja, joita en ikinä kuvitellut oppivani. :D

Outolintu emu. Kuva: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Emu_Head.JPG

JOULU TULEE, mutta ei se siltä täällä kyllä tunnu - kauppoissa soiteetaan joululauluja ja kaikenmaailman lumiukkokoristeita ja petteripunakuoja on myynnissä hyllyillä, mutta ei se oikea fiilis oikein tahdo löytyä kun kaupasta ulos astuessa huomaa taas +30 astetta lämpimän hellekelin. Sain myös käsiini erään firman joulukuvas-ton. "Get ready for your Christmas fun" luki kuvaston yläosassa ja alla oli kesäisiä kuvia uimapatjoista, vesipysyistä, uima-altaista ja aurinkorasvoista. Hieman erilainen joulutiedossa siis...

JATKOSUUNNITELMISTANI EN vielä tiedä. Tammikuuhun asti aion ainakin jatkaa oleskelua täällä toisella puolella maapalloa. Työnteko loppuu reilun kahden viikon päästä tällä farmilla, jonka jälkeen tiedossa on matkustelua. Joulun vietän Australiaan saapuvan perheeni kanssa matkustellen Australian itärannikolla! Kun perheeni palaa Suomeen, saatan koettaa hankkia toisen työn. Ei ole aavistustakaan mistä päin tätä suurta maata yritän töitä saada tai millaista hommaa tehdä. Tai ehkä en työskentelekään, vaan matkustelen vähän lisää.

Tai kuka ties palaan Suomeen. Kaikki vaihtoehdot ovat toistaiseksi avoinna. Paluulippua ei tosiaan ole vielä tullut hankittua, mutta sen tiedän, että Suomi on tämän tytön koti ja sinne pitää päästä takaisin!

VASTUU JA VAPAAUS

PARINKYMMMENEN VUODEN MITTAISEN ELÄMÄNI AIKANA OLEN EHTINUT OPISKELLA VUODEN JOS TOISENKIN. KAIKKI ALKOI SEITSEMÄNVUOTIAANA ALA-ASTEELTA, JOSTA TIE VEI YLÄASTEEN KAUTTA LUKIOON, JA LOPULTA KUULIN YLIOPISTON KUTSUHUUDOT.

ALA-ASTEEN aloittamisesta on jo paljon aikaa, ja lähes kolmasosan elämästäni olen käyttänyt opintovuosiin. Pienenä ala-astelaisena en edes osannut kuvitella, kuinka paljon opiskelu ja ennen kaikkea oman vastuun kantaminen muuttuisivat vuosien ja opintojen kuluessa.

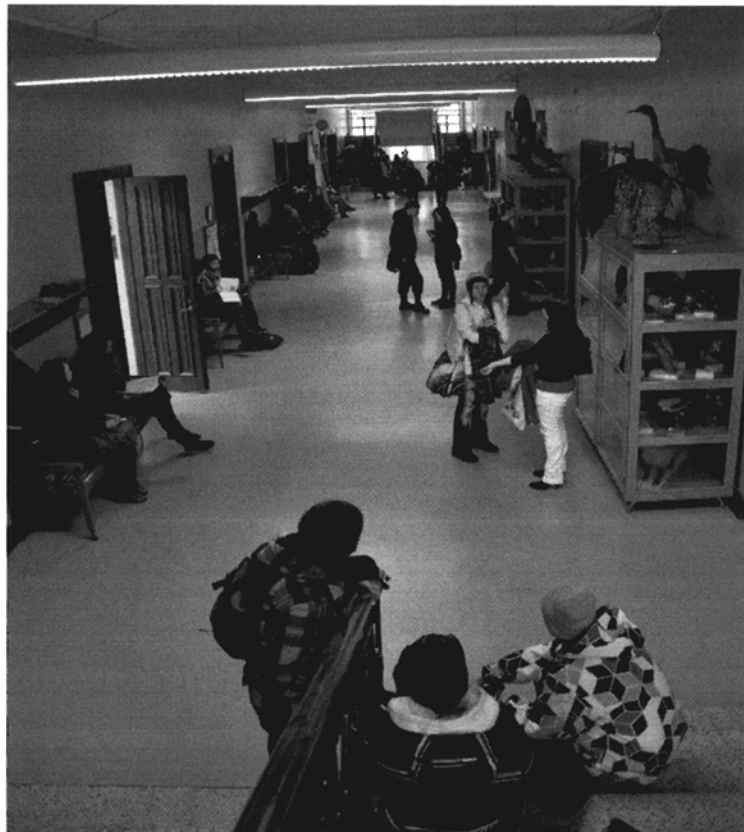
ALA-ASTEELLA koulunkäynti oli helppoa. Itse ei oikeastaan tarvinnut tehdä juuri mitään, opettajat huolehtivat kaikesta ja vanhemmat holhosivat. Vanhemmat katsoivat, että kouluun tuli lähdettyä ajoissa ja että tarvittavat kirjat olivat mukana. Opettajat opettivat ja selittivät epäselviksi jääneet asiat, lähettivät sairaspäivinä jonkun tuomaan läksyjä ja jakoivat puuttuvat monisteet seuraavana päivänä. Joskus kaipaen edelleen ala-asteaikoja, jolloin oma vastuu oli pieni mutta into oppia suuren suuri. Jokainen päivä toi mukanaan jotain uutta ja jännittävää, kivoja hetkiä ja hauskoja juttuja, eikä stressiä mistään ollut. Elämä oli edessä ja tulevaisuus täysin avoin ja tuntematon.

ALA-ASTEELLA luokkajako oli selkeää. Oman luokan kanssa oltiin kaikki tunnit, eikä valinnaisaineita tunnettu. Ala-asteella ruokalaan mentiin yhdessä, koko luokka kerralla, eikä kukaan

voinut vahingossakaan jättää syömättä. Ja aikaa syömiseen oli riittävästi. Silloin ruokailuun käytettyä aikaa ei ehkä osannut arvostaa oikein. Itseäni ainakin kiinnosti lähinnä päästä nopeasti ulos pelaamaan ja leikkimään, mutta ruokalassa oli pakko istua tiettyyn kellonlyömään saakka. Nykyään olisin onnellinen, jos joka päivä olisi ylipäätään aikaa käydä syömässä lämmin ateria. Välitunnitkin vietettiin yhdessä, ja hyppytunteja ei ollut. Eikä läksyjä tarvinnut tehdä välituntisin. Iltapäivällä kotiin saapuessa äiti oli tehnyt ruokaa, ja täydellä vatsalla olisin hyvä tehdä vähäiset läksyt ennen harrastuksiin rientämistä. Ja vanhemmat auttoivat, jos en jotain osannut, tai vähintäänkin he tarkistivat tehtävät. Välillä askarreltiin muuten vain. Muistan ikuisesti ala-asteen ensimmäisen koulupäivän, jolloin saimme

askarrella omat nimikyltit pulpeteille. Niistä tuli hienoja, ja jokaisen nimikyltti kuvasti tekijäänsä. Yhdistän varmaan ikuisesti nimikyltit ala-asteeseen.

ALA-ASTEAIKA kului kuitenkin nopeasti, ja pian olikin aika siirtyä yläasteelle. Yläasteella alkoi oma vastuu opinnoista kasvaa. Lukujärjestys oli ennalta määrätty, mutta valinnaisaineista sai jokainen itse päättää. Hyppytuntejakin oli, ja niitä sai vastuullinen koululainen käyttää läksyjen tekemiseen tai vaihtoehtoisesti yleiseen hengailuun. Todellisuudessa harva kuitenkaan käytti hyppytunteja tehtävien parissa pakertamiseen. Kylähän vapaudesta osasi nauttia, vaikka vastuun kantamisen taito ei vielä vahva ollutkaan.

TUNNEILLA KURI oli edelleen kova: takapulpetin oppilaita ojennettiin, ja nimenhuudot ja istumajärjestyksetkin kuuluivat suurelta osin yläasteaikaan. Opettajat luetuttivat tekstejä ääneen, ja jokainen sai vuorolleen kokea paniikkia, kun läksyjä käytiin yhdessä läpi. Läksyjen määräkin kasvoi, asiat vaikeutuivat ja tahti nopeutui. Ala-asteella käytiin ainetta kohden yksi kirja vuodessa, yläasteella joissain aineissa jopa neljä. Mutta jälkikäteen ajateltuna asiat olivat vielä suhteellisen helppoja ja tehtäviä vähän. Puuttuvat monisteet täytyi jo itse kysyä opettajalta ja ruokalaan sai mennä tai olla menemättä, mutta muuten vastuu oli pientä. Ehkäpä yläasteen suurin haaste olikin miettiä tulevaisuutta ja keksiä jatko-opiskelupaikka, mutta senkin vastuun sain itse mielestäni pois päättämällä lukioon lähdestä. Sehän tiesi kolmea lisävuotta aikaa ajatella.

YLÄASTEKIN OLI pian taaksejäänyttä aikaa, ja oli aika ottaa seuraava haaste vastaan: lukio. Lasku uudelle opiskeluasteelle olisi voinut olla helpompikin, mutta tarve itsenäistyä ajoi minut pois kotoa ja toiselle paikkakunnalle. Niinpä lukion alkua seurasivat myös itsenäistymistäistelu, oman kodin ylläpidon opettelu ja oman elämän ja opintojen yhteensovittaminen. Opiskelutahti kiihtyi entisestään, ja välillä alkoi burn out kolkutella ovelle. Ajankäytön suunnittelusta tuli pakollista viimeistään silloin.

OMA LUKUJÄRJESTYKSENI oli täynnä jokaisena päivänä kaikkien kolmen lukiovuoden ajan, ja mahtui mukaan vielä itsenäisesti tehtäviä sekä virallisen kouluajan ulkopuolella suoritettavia kurssejakin. Läksyt piti tehdä, ja niitä oli paljon enemmän kuin peruskoulussa. Ala-asteella läksyt saattoi tehdä puolessa tunnissa, lukiossa ei ollut mikään ihme ja kumma,

jos niihin kulutti kolmekin tuntia aikaa. Tieto alkoi olla vaikeammin sisäistettävää, ja yhä suurempi vastuu siirtyi itsenäiseen opiskeluun. Tunneilla ei yksinkertaisesti ehtinyt enää oppia kaikkea oleellista, vaan asioihin piti itse perehtyä ja yrittää ymmärtää ne.

VASTUUN KASVAESSA myös oma vapaus lisääntyi. Asuminen poissa kotoa vanhempien valvovien silmien alta ei ollut ehkä viisain ratkaisu, mutta nyt ajateltuna se oli silti itsenäistymisen aikaa. Ja virheistähän oppii. Täysiikäiseksi tultua poissaolojakin sai alkaa itse selvittää, joten tunteja saattoi jättää väliin, jos ei kiinnostanut, huviautunut tai jos ei vain yksinkertaisesti jaksanut mennä kuuntelemaan opettajan selityksiä derivaatiosta, poimuvuorten synnystä tai happo-emäsreaktioista.

LUKION LOPULLA alkoi pikkuhiljaa hiipiä epätoivo. Olisi oikeasti pitänyt tietää, mitä elämältä haluaa. Itse en sitä ainakaan tiennyt. Toisilla oli valmiit suunnitelmat tulevaisuuden varalle ja jatko-opiskelupaikat selvillä,

mutta minä olin hukassa. Luulin, että kolmen vuoden lukion aikana tulevaisuuden haaveammatti selkiytyisi, mutta niin ei koskaan käynyt. Piti siis vain hakea moneen paikkaan, kokeilemalla se oma ala varmasti löytyisi.

VIELÄ LUKIOSSA kuvittelin tietäväni, mitä opiskelu todella on. Yliopistossa karvas totuus kuitenkin paljastui ja edessä avautui jälleen täysin uusi maailma. Kursseja sai valita vapaasti ja oman mielenkiinnon mukaan, suurimmalla osalla kursseista ei tarvinnut olla läsnä, ja luennoilla käytiin vain murto-osa asioista. Luentomuistiinpanot olivat uusi asia, jonka opetteluun meni hetki aikaa. Oheiskirjallisuutta olisi paljonkin saatavilla, mutta sen käyttö on vapaaehtoista. Varsinaisia läksyjä ei ole, poikkeuksena joidenkin kurssien tehtävät, joten oma oppiminen on paljon oman aktiivisuuden varassa. On myös kursseja, joille täytyy lukea paljon, ja kriittisen lukutaidon merkitys on kasvanut. Pitää tietää, mitä kannattaa ja mitä ei kannata lukea, sillä kaikkea ei vain yksinkertaisesti ehdi ja pysty.

OMA VASTUU on nyt suurempi kuin koskaan. Kukaan ei kysele, olinko luennoilla. Kukaan ei kysele, olenko saanut jonkin monisteen. Kukaan ei kiinnitä huomiota siihen, saanko tarpeeksi opintopisteitä (paitsi tietysti Kela), eikä kukaan kysy olenko ehtinyt jo syödä.

OMAN VASTUUN kasvaessa myös vapaudesta on tullut suurempi kuin koskaan. Kaikesta saa päättää itse. On oma valinta, mitä kursseja ottaa,

oma valinta, kuinka paljon niillä tekee töitä ja mihin panostaa. Jokainen saa itse päättää tuntiaktiivisuudesta ja istumapaikoista luentosaleissa.

KUITENKIN LÄHES koko elämäni kestänyt opiskeluaika on kehittänyt minua ihmisenä. Vastuun kantamista olen oppinut vähitellen ja oma vapaus on lisääntynyt siinä mukana. Ehkä vastuuta saamalla ja omista virheistä oppimalla olenkin kasvanut suhtautumaan vastuuseen sen edellyttämällä

tavalla. Silti kaipaen toisinaan illalla tullessani hiljaiseen ja autioon kotiin, että äiti olisi tehnyt ruokaa tai että joku herättäisi minut aamulla ja tarkistaisi mukaan otettavat koulutarvikkeet. Mutta sanotaan, että aikansa kutakin. On hienoa sanoa opiskelevansa yliopistossa ja upeaa, kun tietää selviävänsä itse ja omillaan. Todellisuudessa elämä alkaa vasta tästä.

Punakynä

EMMA TAKKINEN

Tuo ittes syyshuoltohon
jottet hyry jo ennen
pakkaasia.
Lymfa teköö hyvää niin
ropalle ku miälellekin!

(Ykköset 40/2010)

KAIKKI NORMAALI HINTAISET
KANKAAT JA VAHAKANKAAT

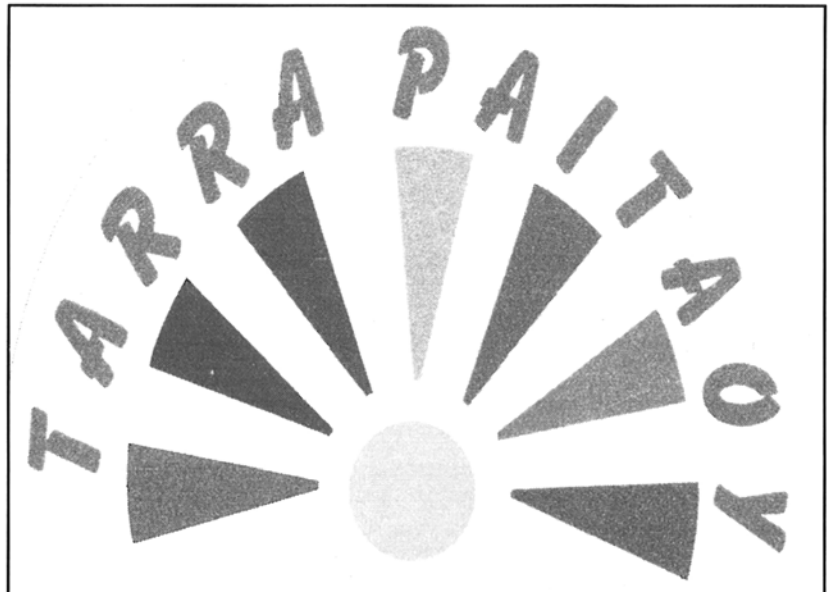
(Ykköset 40/2010)

*lievää II-laatua *pientä kuljetusvauriosoh-
via

(Ykköset 44/2010)

Vekkulin ja veikeän näköinen, näppärän
tuntuinen, räväkästi makeutetun oloinen

(MoottoriYkköset 44/2010)

Ammattitaitoa jo 30 V

Vaasankatu 10, 40100 Jyväskylä

P. (014) 215 384, 050 552 5002

E-mail tarrapaita@tarrapaita.fi

www.tarrapaita.fi

KIRJASTON POIKA

O I SYKSY, tuo rakkauden ja kuumin teekupposten etsimisen aika. Ilman kylmetessä ja värien haalistuessa oranssin, ruskean ja harmaan kautta mustavalkoiseksi sekä mieli että keho tuntuvat suorastaan janoavan rakkautta. Ja teetä. Onneksi ainakin toista saa kirjaston kahvilasta. Rakkautta ja teetä on monenlaista. On kesäistä, on vihreää, on mustaa. On sellaista, mikä maistuu kitkerältä, vaikka sekään läträisi loputtomasti hunajaa. Tai on niin makeaa, että muutamasta siemuksesta saa jo päänsä pyörälle. On sellaista, mitä maistoi joskus matkalla kaukana kotoa ja on siitä lähtien ikävöinyt. On sitäkin, minkä haluaisi jakaa koko maailman kanssa. Ja sitä, mitä haluaa maistella vain syksyn pimeydessä, että olisi jotakin, mikä lämmittäisi koko talven. Ja sitten on sitä sorttia, mitä pitää käydä erikseen pyytämässä ja mistä pitää maksaa.

* * *

KUUMAN TEEKUPPOSEN äärellä kirjaston poikakin keskittyy kuuntelemaan kanssaihmiesten keskusteluja. Oli kiinnostavaa tarkkailla tyttöporukkaa, joka keskusteli

senhetkisistä säädoistään. Tai oikeammin kailotti. Yksillä oli käynyt parempi tuuri, toisilla huonompi.

Eräs tytöistä kertoi asennemuutoksen auttaneen koko pariutumisosessiin suhtautumisessa.

– Nykyään en oo enää silleen että 'hyi hitto' vaan että 'oo, rakkautta'.

* * *

KIRJASTON POIKA oli tutkimassa kirjaston ala-aulassa myytäviä kirjoja, kun lukusalista paikalle pelmahti tuttu tyttö niistämään nenänsä kovaäänisesti. Syysliman siirryttyä neidon nenäonteloista nenäliinaan tyttö sanoi, ettei kehtaa niistää lukusalissa. Se kummastutti kovasti kirjaston poikaa.

– Silloin kun olin pienempi, isä opetti, ettei tytöt ja naiset saa niistää kovaan ääneen. Täti jäi isän mukaan vanhaksiiksi siksi, että se töristelee rääät rätettiin niin kovaäänisesti, tyttö selitti. Kirjaston poika katsoi varmimmaksi vakuuttaa tytölle, ettei ainakaan häntä haittaa kenenkään nenänniisto niin paljon, että se vaikuttaisi elämäkumppanin

valintaan.

Tyttö katsoi takaisin hieman irvistäen ja ojensi nenäliinansa.

– No sittenhän sä voit varmaan viedä tän mun räkärätin roskeen, kun tässä ei oo missään roskista.

* * *

JOILLAKUILLA SENTÄÄN onnistuu pariutuminen myös kirjastolla. Kauppakadun apron jälkitunnelmissa kuultiin seuraava keskustelu:

– Mä joudun suorittamaan apron uudestaan.

– Ai miksi?

– Mä hävitin sen haalarimerkin. Tai se keskusta jäi, mutta rinkula hävis.

– Eikä! Mulla taas on vaan se rinkula.

– ...

– Yhistetään ne.

– Öö... Mitä?

– Kun eiks gradu jakin voi tehdä yhdessä. Tehtäis niinku yhteistutkinto.

– Joo!

Haalarimerkkien osien yhdistäminen vastaa nykyään varmaan kihlausta. Siinäpä yksi onnellinen pari.

RUNORASTILLE KERÄÄNTYI MIELENKIIN-
TOISIA HATUJA.

FUKSIAISET!

LEGENDAARINEN
MÖSE ELI
MÖKKISEMINAARI

SOSI

SANEN OMPELU SEURA RIKKOO OIKEINKIRJOITUS-SÄÄNTÖJÄ MUTTA PAIKKAA HAALAREIDEN PUUTTEET.

PULLAKAAN EI LOPPUNUT KESKEN.

Chez DDR: Kuinka kokata Kortepohjan keittokomerossa?

JOS ET OLE KOKANNUT KORTEPOHJAN YLIOPPILASKYLÄN KEITTOKOMEROISSA AAMIAISIASI, VIIKONLOPPURUOKIASI JA KRAPULAMÄTTÖJÄSI, ET OLE KOKENUT SAATI KOKANNUT PALJON MITÄÄN. KEITTOKOMEROITA ON NIIN MNOP-TALOISSA (TUTUMMIN DDR) KUIN 70-LUVULTA PERÄISIN OLEVISSA YKSIÖISSÄKIN. SEURAAVASSA KAVERUKSET SAKKE JA ROSE NÄYTTÄVÄT, KUINKA EXTREME-OLOSUHTEISSA VOI SELVITÄ JA LOIHTIA MAISTUVAN, OPISKELIJABUDJETTIIN SOPIVAN VIIDEN TÄHDEN ILLALLISEN.

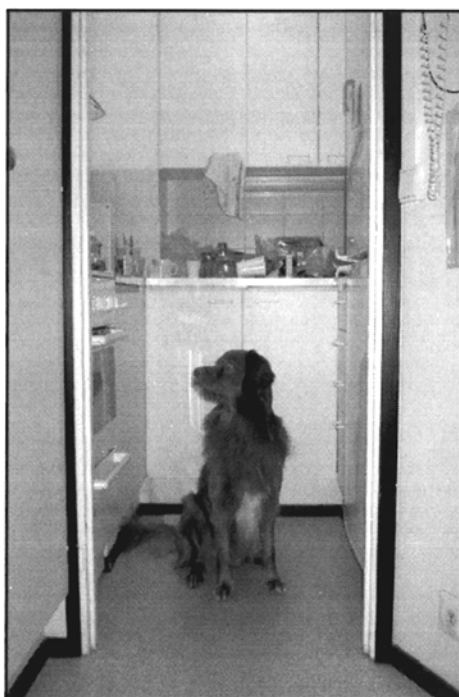
PERJANTAI-ILTAPÄIVÄ DDR:SSÄ:

Sakke: Moi! Tulisitko meille tänään kokkaamaan ja leipomaan, kun opiskelijoiden kannattaa laittaa ruokaa yhdessä, niin että tulee halvemmaksi? Täälläkin vaan vuokrat nousee, niin pakkohan tässä on edes ruoassa säästää.

Rose: No hei joo, se olis kyllä kivaa! Lozzin muona ei oikein maistunut tänään, eikä siellä ollut edes hohdokkaita miehiä. Ja vois samalla tehdä viikonlopun ruoat jo valmiiksi. Ja voitais tehdä yhdessä jotain kunnan herkkua. Haluaisin leipoa pistaasibrowniesejä, se on uusi resepti, enkä ole vielä kokeillut sitä! Mä ostan sitä halpaa Rainbow'n suklaata.

S: Juu, kuulostaa hyvältä! Kaikki halpa

on herkkua! Pääruoaksi vois tehdä

DDR:n koirankoppi. Tietävästi tosin 2000-luvun lakien mukaan koiran pitäminen tällaisessa on eläinsuojelurikos. Kuvan koira ei liity juttuun.

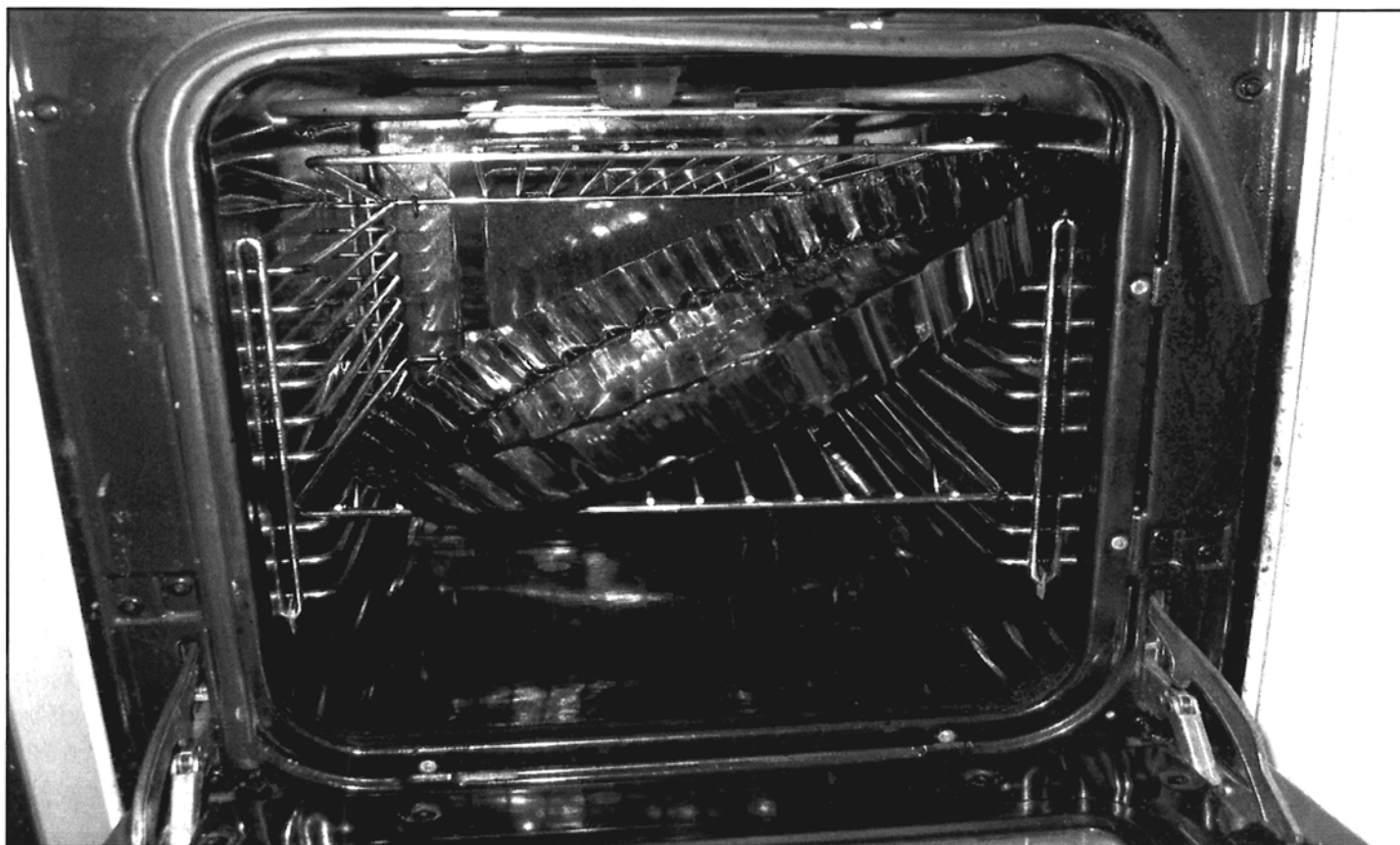
esimerkiksi riisiä ja broilerinrinnasta pihvejä vuohenjuustokuorrutuksella. Käviskö vaikka joskus viiden maissa?

R: Joo, se käy hyvin. Käyn sitä ennen Salessa ja kipitän sitten teille. Voin tuoda ainakin vuoan ja vispilän mukana, ja vaikka jonkun kulhon, jos sulla ei riitä astiat. Nähdään sit silloin!

KLO 17.20

S: Rupeaisitko sä tekemään pistaasibrowniesien taikinaa, niin mä voisin ruveta pilkkomaan vaikka vihanneksia salaattiin? Onpa hyvä, että toit noita tarvikkeita, koska mä en mahtuis säilyttämään täällä kaikkia tarvittavia välineitä.

R: Joo, niin vähän arvelinkin. Mä voin tehdä tän taikinan nyt, se on onneksi aika helppo, kaikki ainekset vaan

Standardivuoka. Siinä voi keittää standardiruokaa, jos omaa standardiuunin. Tämä uuni ei ole sellainen.

sekoitetaan keskenään. Pilkon tän suklaalevyn nyt ensin, mihis mä mahduisin? Onks sulla leikkuulautaa?

SAKKE VETÄÄ LEIKKUULAUDAN ESIIN LAATIKOSTOSTA.

S: On mulla, mutta tää on kyllä pui-nen. Ei tässä voi pilkkoa suklaata, kun se liiskaantuu tähän kiinni. Sitä paitsi tässä on pilkottu sipulia niin paljon että itkettää! Jos mä meen vaikka tohon lattialle paloitlemaan näitä vihanneksia, kun ei tässä oikein mahdu olemaan.

R: Ai jaa, okei. No onneks tässä suklaassa on kunnan kääre, ehkä mä pilkon tän sitten vaan tän käärepaperin päällä... Yritän varoa etten leikkaa tähän alkuperäiseen 70-luvun retro-pöytään jälkiä!

K L O 18.05

R: Mä valutan tämän taikinan nyt vuokaan ja laitan sen uuniin paistumaan. Sitten sä voit valmistaa ne pihvit sillä aikaa.

ROSE KAATAA VUOAN TÄYTEEN, OTTAA SEN KÄTEEN JA AVAA KUUMAN UUNIN. VUOKA EI MAHDU SINNE.

S: Ai niin, mä en muistanut sanoa, että kannattaa testata, mahtuuko se vuoka uuniin, kun se on niin kapee. Pitäiskö sun kokeilla, mahtuuko se joko ihan ylä- tai alaosaan? Keskitasolla on tossa uunissa kaikkein ahtainta, sinne se ei mee ees työntämällä.

ROSE SAA VUOAN TUNGETTUA UUNIN YLÄOSAAN JA LAITTAUUNIN KIINNI.

R: Toivottavasti toi ei nyt kärtsähdä, pitää vähän seurata miten se paistuu. Vaikka onko sillä niin väliä noin pienessä uunissa?

S: Koolla on väliä, sanoisi Ismo Leikola ja Kaija Koo, mutta voisitkohan sä siirtyä tohon eteiseen? Mä en muuten mahdu paistamaan tässä keittokomeroissa näitä kanapihvejä. Voisin laittaa myös riisinkeittoveden nyt lämpiämään.

SAKKE LAITTAU MOLEMMAT KAKSI LEVYÄ KUUTOSELLE JA ÖLJYÄ PANNUN. KULUU MUUTAMA MINUUTTI.

S: Mulla keittää kohta, jos tuo vesi ei ala kiehua! Tän pannun rasva on jo sulanut, mutta toi vesi ei osoita merkkiäkään lämpiämisestä.

"Sinne meni nekin kanat!" Tässä kuvan koira liittyy juttuun ja hotkii kanat orrelta.

R: Joo, nää on vähän hitaita levyjä. Eikä ne juuri toimi kuin kutosella, onneksi sähkö maksetaan jo vuokrassa. Mutta paista nyt vaan ne pihvit, kyllähän tuota riisiä vielä ehtii keittää. Ootas mä katson tota uunia.

BROWNIES-VUOKA NÄYTTÄÄ HYVÄLTÄ.

R: Toi sukkeliherkku on varmasti nannaa!

S: On tää kyllä kummallista, kun vesi ei vielä kiehä! Pihvit on jo kauniin ruskeita. Mä kyllä kokeilen tätä liettä. Ei voi olla totta! Tää ei

oo ollenkaan lämmenny, vaikka tää on kyllä ihan normaalisti päällä. Tää on varmaan mennyt rikki.

SAKEN KÄMPPIIS TULEE VESSASTA.

Kämppis: Niin, hei, mä kuulin huoltomieheltä, että se on ihan normaalia ettei se toimi silloin kun uuni on päällä. Mä soitin viime viikolla huoltoon ja valitin siitä, mutta kaikki hellat täällä on kuulemma samanlaisia.

R: Ai oikei, mä en tiennytkään! No mut hei, Sakke, jos mä otan tuon vuoan sitten jo uunista pois. Voi ei,

tämä käryää jo! Äh, mä en saa tätä täältä!

BROWNIESIT OVAT MUSTUNEET PINNALLA. ROSE YRITTÄÄ UJUTTAA VUOKAA ULOS JA POLTTAA SAMALLA RANTEENSA.

S: Sä sait polttomerkin! Mene valuttamaan äkkiä kylmää vettä kylppäriin! Saat muuten varmaan kohta toisenkin palovamman, jos jäät sähläämään tähän.

ROSE MENE UIKUTTAMAAN KYLPPÄRIIN JA SAKKE JATKAA KOKKAILUJA.

S: Mä laitan tän uunivuoan tohon pöydälle, vaikka se onkin vielä ihan tulikuuma. Ei se oikein mahdu tähän tiskipöydälle, saati hellalle.

KLO 19.25

ROSE ON PITÄNYT KÄTTÄÄN KYLMÄSSÄ JA MAKAA TOIPILAA-NA SAKEN SÄNGYSSÄ. SAKKE SÄHLÄÄ.

S: Tämä asia olisi pihvi, jos nämä riisitkin kiehuisi kypsiksi. Tule sä jo ottamaan astioita, niin voit alkaa syödä mun huoneessa. Täällä kanakopissa me ei voida syödä.

ROSE KASAA SYLIIN ASTIOITA JA VIE NE SAKEN HUONEEN LATTIALLE. HÄN TULEE TAKAISIN KEITTIÖÖN.

R: Mä kokeilen, onko nuo browniesit kypsiä. Ainakin toi pinta on aika tumma.

ROSE LEIKKAA LEIPOMUSTAAN VEITSELLÄ JA ANALYSOI KOOSTUMUSTA.

R: Tota tota, tästä ei tullu lasta eikä... Kato, millasta tää on.

ROSE NÄYTTÄÄ SAKELLE. TUOTOS ON JOTAIN, RAA'AN TAIKINAN JA MUTAKAKUN VÄLILTÄ.

S: Ei se mitään, syödään sitä vaikka vaniljajäätelön kanssa, sitä on pakastelokerossa. Sinne tarvitaan tilaa, koska ajattelin pakastaa pussillisen tarjousleipiä, mutta ei ne mahdu, jos jotain ei ota pois.

SAKKE JA ROSE SYÖVÄT RUOAT LATTIALLA KUIN JAPANILAISET IKÄÄN. HEILLÄ ON HIRVEÄ NÄLKÄ, JOTEN HE VETÄVÄT KAIKEN MIKÄ IRTI LÄHTEE. SÄÄSTÖÄ SUKANVARTEEN EI SIIS TULE.

R: Ai kato, huomenna on vissiin taas kokattava. Tai sit paastottava. Se tulisi halvaksi.

S: Mä meen huomenna ravintolaan syömään, niin eipähän tarvitse itse kokata! Ja huomenna täällä on viiden tunnin vesikatkos, niillä on taas jotain huoltotöitä. Ei täällä edes voi laittaa ruokaa.

R: Mä voin tiskata kun ollaan sun keittiötä käytetty!

ROSE KORJAA ASTIAT JA VIE NE KEITTIÖÖN.

S: Sun pitää sit ensin laittaa siihen pesuvesi ja sitten vaihtaa huuhteluvesi, kun ei siinä ole kuin yksi iso allas.

ROSE SÄÄTÄÄ TISKIEN KANSSA JA TISKAUS VIE IÄN, TERVEYDEN JA KYNNET, JA SIINÄ SIVUSSA SOTKEE KOKO KEITTIÖN. SAKEN KÄMPPIIS LÄHTEE NAAPURIIN, KUN EI MAHDU KOTIINSA TEKEMÄÄN ILTAPALAA. JA KAIKKI ASTIATKIN OLISIVAT KUITENKIN LOPPU.

KLO 23.47

S: Onneksi tää DDR puretaan muutama vuoden päästä, onpahan pakko häipyä täältä.

R: Joo, ei tää nautinto ole asua täällä. Ei näissä olosuhteissa kenestäkään Top Chefia leivota.

Tiskaus on helppoa, vaivatonta ja mukavaa! Tiskin alta saatat löytää tiskialtaat.

Tällä palstalla toimituksen asiantuntija vastailee monen nuoren mieltä askarruttaviin kiusallisiin, kieliäiheisiin kysymyksiin. Kysymyksiä, kommentteja ja palautetta voi lähettää osoitteeseen kielineuvoja@sanery.org.

Moi Kielari! Mua on jo pitkään vaivannu se, ettei mulla oo oikein mitään murretta... Tuntuu, että kaikilla kavereilla on jo joku, mutta mulla ei oo ikinä ollu! Niin että millasesta kannattais aloittaa?

-yksiN

Hei vaan! Nykyään mm. mediassa törmää murteisiin tämän tästä, ja lähes kaikkea markkinoidaan murteiden avulla. Kun vielä suuri osa kavereistakin puhuu murretta, saattaa siitä tulla vaikutelma, että jokaisella tulisi olla oma murre. Näin ei kuitenkaan ole, vaan voit ihan rauhassa olla myös ilman murretta. Varmasti jossain vaiheessa löydät itsekkin juuri sinulle sopivan murteen, ei siis suotta kannata ehdistua ja kiirehtiä asian kanssa.

Dear Kielineuvoja, auta! Mä en tiedä minkä muodon valitsisin! Joskus tuntuu ihan hyvältä sanoa "omenoitten", mut taas toisaalta tykkään myös muodosta "omenoiden". Ja aina välillä haluaisin sanoa jopa "omenain", mut äiti on sitä mieltä että se on mulle liian vanha enkä saisi käyttää sitä! Mitä teen?!

-Ompuli

Monikon genetiivissä on todellakin useita eri vaihtoehtoja, joten voit valita kuhunkin tilanteeseen vaihtoehtoista mieluisimman. Olisi kuitenkin suotavaa, että samassa yhteydessä käytät vain yhtä muotoa kerrallaan! Äitisi on oikeassa siinä, että muoto "omenain" vaikuttaa vanhahtavalta, eikä sitä tulisikaan käyttää ainakaan asiatekstissä.

Tota...Moi. Mä oon tällainen nuori kundi, ja oon tehnyt kovasti äänneharjoitteita yksin. Nyt löysin yhden tosi mukavan liikan, jonka kanssa aloitettiin sanaston vaihdosta ja murteiden vertailusta. Nyt ollaan päästy äänneharjoitteluun asti, ja mulla takeltelee äänneet yhdessä harjoittellessa niin pahasti, että siitä ei oikein tule mitään. Onko tää normaalia, meneekö tää ohi vai kannattaisko mun mennä puheterapeutille tai jonnekin?

-Sönkkö93

Siirtyminen itsenäisestä harjoittelusta pariharjoitteluun saattaa aiheuttaa suorituspaineita, mikä ilmenee mm. äänneiden takelteluna ja jopa tilapäisinä rektiohäiriöinä (ks. Kielineuvoja 1/09). Internetin fonetiikkasivustoilta ja erilaisista kielialan lehdistä saadut täydellisiltä vaikuttavat ääntämismallit antavat usein epärealistisen kuvan äänneopista ja muista kielen ilmiöistä. Näistä syntyy vääristyneitä ylisuorittamisen malleja, jotka ovat kaukana todellisuudesta.

Etene kumppanisi kanssa kaikessa rauhassa, rentoudu ja unohda ulkopuolelta asetetut paineet ja mallit. Asianmukaista tietoa löydät esimerkiksi Kotuksen internetsivuilta ja Kielikello-lehdestä. Jos nekään eivät auta, voi esimerkiksi puheterapeutilla käynnistä olla toki apua.

Moi! Mun mitat on reilu kaks vuotta yliopistossa/117 op, onko ok? Mä oon nyt siis kolmatta vuotta lukemassa suomea, ja mulla on yksi kurssikaveri, joka on ehdottanut mulle kandin tekemistä. Mä tunnen oloni jo aika fennistiksi, mutta mä en ole sittenkään ihan varma. Musta tuntuu, että mun kaveri yrittää painostaa mua siihen, vaikka se on kyllä mulle tosi tärkeä ja hyvä ystävä, ja me ollaan tunnettu jo fuksivuodesta asti. Se on sanonu, että jos mä en suostu siihen sen kanssa, se ei ehkä tee mun kanssa enää ikinä mitään ryhmätöitä. Mitä mä teen, mä en haluis menettää sitä, mut mä en oikein sit kuitenkaan tiedä, olenko mä vielä valmis? Pystynkö mä siihen sen kanssa?

-Kandixco?

Hei! Mittasi ovat täysin valmistumisindeksin (BMI, Bachelor & Master Index) sallimissa rajoissa. Lisäksi tulee muistaa, ettei valmistumisindeksiä voi soveltaa täysin vasta kehittyvässä vaiheessa oleviin nuoriin opiskelijoihin.

Ikäsi puolesta olisit kyllä jo valmis kandaatintutkielman tekemiseen, mutta mikään pakko siihen ei tietenkään ole, vaan päätös on sinun. Jos sinusta tuntuu siltä, että haluat tehdä tutkimusta vasta myöhemmin tai yksin, puhu asiasta ystävällesi ja yritä saada hänet ymmärtämään. Voi olla, että hän loukkaantuu tästä, mutta toisaalta ei ehkä kannata suostua painostuksen alle johonkin, mitä saattaa katua myöhemmin. Punnitse tarkkaan, onko ystäväsi sen arvoinen. (Vilkaise myös numeroa 2/08, jossa nimimerkillä "Lissu-92" on vastaavanlainen ongelma.)

*Minä katselin
kun kävelit pois
ja koko ajan odotin
milloin kääntyisit
ja juoksisit takaisin.*

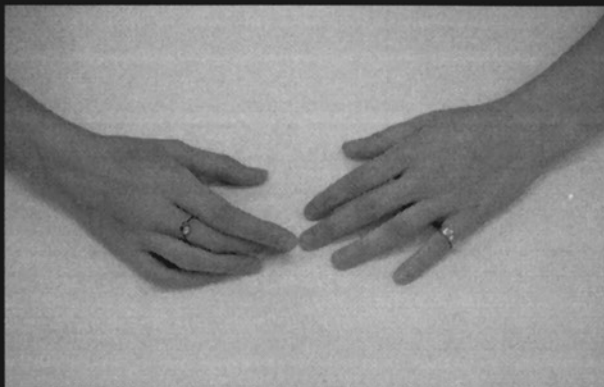
*Sanotko koskaan suoraan
vai väistätkö kysymyksen
tai istut vain hiljaa
ja odotat
että hetki menee ohi?*

*Uskaltaisitko
kiivetä ylemmäs
kuin kukaan sinua ennen?*

*Tiedätkö sinä
kuinka montaa elämää
osketit tänään?*

*Minä kävelen
lehtien varjossa
valokeilasta valokeilaan
ja joskus, yksin,
mieleni tekisi tanssia
kuin Fred Astaire.*

*Tänään
koko maailma
on aurinkoa ja vettä.*

*Lopulta
minun verkkooni
ei jäänyt kuin auringonsäteitä
ja syksyn tuoksu.*

*Me seisoimme ja odotimme
että aurinko vaihtaa paikkaa
eikä meistä jäänyt sinne
kuin varjoja ruohonkorsiin.*

FOOD, DRINKS & ROCK'N ROLL

RAVINTOLA
AVOINNA:
MA 14-24
TI-TO 14-01
PE 14-02
LA 12-02
SU 14-22

KEITTIÖ
AVOINNA:
MA-PE 14-21.30
LA 12-21.30
SU 14-21.00

KUULUTKO
SISÄPIIRIIN?
WWW.SOHWI.FI

SOHWI

EST. 1968

Vaasankatu 21, puh. (014) 615 564, www.sohwi.fi